

"תנועה אריאל"

התנועה שלי!

כאן בונים
אריאל

"ידור יקום וחי ישיד ליופי וחיים ועדנה בלי די יונק פטל שעים"

סניף אריאל פ"ת

בס"ד

מי אני בכלל?

• **"כללי המשחק שלנו..."**

למה בכלל צריך להכיר את עצמי?

• **"אני אריאלניק בנשמה!"**

אני כאן כי אני מאמין שזו הדרך!

• **"תורת חיים בעוז"**

עם ישראל יחד עם תורת ישראל כל החיים בכל מקום בכל שעה!

• **"צניעות לכתחילה"**

הפרדה מלאה מתוך הבנה שרק כך אפשר לקיים את ציווי ה' באמת.

• **"עם הנצח לא מפחד!"**

ללא חשש מפני מלעיגים ומכשולים אחרים, המולידים ויתורים.

**צוות תותח! אחרי הרבה עמל מוגשת לכם חוברת למערך הסניפי שלנו ולהבנה הגדולה
למה אנחנו בכלל אריאלניקים!**

*** תוסיפי כרצונכם עוד פעולת או קטעים הקשורים למערך!**

”יודור יקום והי ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די יינק פטל שמים”
סניף אריאל פ”ת

לו”ז ותכנון חודשי:

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
בשלה פתיחת מערך הצגה סניפית						
		פעולת אמצע שבוע שיבטית		נטיעות		יתרו פעולת שבת שיבטים
		חפש את המטמון סניפי				משפטים פעולת שבת שיבטית
		שיחה סניפית יוסי ורדי הרב אגסי				תרומה פעולת שבת שיבטית
		ערב אריאל				תצוה פעולה סיכום סניפית

”ידור יקום והו ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די ינק פטל שנים”

סניף אריאל פ"ת

בס"ד

כללי המשחק שלנו...

”פעולת פתיחה”

מטרת הפעולה: נבין עם שכדי להיות בתנועה אנחנו צריכים לדעת את הכללים ולמה אנחנו קיימים?

מהלך הפעולה:

שלב א' - משחק

המדריך יבחר משחק שאינו מוכר לחניכים, ויבקש מהם מבלי שיסביר להם את הכללים למשחק. הגיוני שחלק מהחניכים שכן מכירים חלק מהמשחק ינהלו אותו, ויתפתחו במהלכו ויכוחים על אופן המשחק וחוקיו.

במצב הזה, נעצור את המשחק ונשאל את החניכים - מדוע הם מתקשים בניהול סדיר של המשחק? החניכים יעלו בפני המדריך את הבעיות שגרמו לכך. נמקד החניכים לגורם המרכזי - חוקי המשחק לא היו ידועים או ברורים לכולם באופן שווה.

לאחר מכן, יסביר המדריך לחניכים מהם הכללים של המשחק על פיהם הם צריכים לשחק עכשיו, ויבקש מהם לשחק שוב. יש להניח שהפעם יעבור המשחק בצורה חלקה - ללא וויכוחים, וכולם יוכלו להשתתף בו.

שלב ב' - כמו קופים?

”קבוצת מדענים הציבה חמישה קופים בכלוב. במרכז הכלוב הציבו סולם ועליו ערימת בננות. כאשר קוף מסוים עלה על הסולם כדי לקחת לו בננה, המדענים שפכו מים קרים על הקופים שנשארו על הקרקע. לאחר זמן מסוים, כל אימת שקוף כלשהו ניסה לעלות על הסולם, היו אוחזים בו שאר הקופים או מונעים את עלייתו לסולם באלימות.

במשך הזמן הפסיקו הקופים לעלות על הסולם למרות הפיתוי של הבננות. ואז המדענים החליפו את אחד הקופים. הדבר הראשון שהוא ניסה לעשות היה לעלות על הסולם, דבר שנמנע ממנו בנחרצות ובמהירות על ידי שאר הקופים אשר הכו אותו. לאחר מספר ניסיונות כואבים הפסיק הקוף המצטרף לחבורה לנסות לעלות על הסולם. המדענים החליפו קוף נוסף אשר ניסה לעלות על הסולם כקודמיו. הפעם השתתף הקוף הראשון

”יודור יקום והו ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די יינק פטל שעים”

סניף אריאל פ"ת

שהחולף בהכאת המטפס בהלהבות רבה.
החלפת הקוף השלישי חזרה על אותו ריטואל,
ובהדרגה הוחלפו שני הקופים הנוספים עד שלבסוף לא
נותר אף לא קוף אחד מהקבוצה המקורית.
המדענים נותרו עם חמישה קופים שלמרות שמעולם לא ספגו מקלחת
מים קפואים המשיכו להכות בכל מי שניסה להגיע לבנונות.
אם היה ניתן לשאול אותם למה הם מכים את כל מי שמנסה לעלות על
הסולם, קרוב לוודאי שהתשובה הרצינית הייתה: 'לא יודע-ככה זה היה מעולם'
נשמע לנו מוכר?"

שלב ג' - דיון

נשאל את החניכים אם הם היו צריכים לבחור אוניברסיטה\ביה"ס ללמוד, מה הם היו בודקים?

- חוקי הביה"ס
- הרמה של ביה"ס
- הדרך של ביה"ס
- וכו'...

שלב ד' - סיכום

נגיע עם החניכים להבנה שכדי לשחק במשחק בצורה נכונה חייבים לדעת את חוקיו. וכמו המשחק -
כך גם התנועה. ערכי התנועה דומים לחוקי המשחק שמכוננים אותנו ומראים לנו את הדרך בתנועה.
כדי להיות חניך בתנועה, חשוב לברר מהם כללי התנועה, ערכיה, יסודותיה וכו' - כדי שנוכל באמת
ללכת בדרכה ולא סתאם להתנהג כמו קופים כי כך היה פה תמיד!

בהצלחה!

”ידור יקום והו ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די יונק פטל שמים”

סניף אריאל פ"ת

בס"ד

אני אריאלניק בנשמה...

”פעולת מס 2”

מטרת הפעולה: נגיע עם החניכים למסקנה שהדרך היחידה לשלב גם את החיים וגם את התורה זה בתנועת אריאל! לכן אנחנו אריאלניקים בנשמה!

מהלך הפעולה:

שלב א'- דיון

נשאל את החניכים למה הם בתנועת אריאל?

- בגלל החברים
- כי יותר כיף פה
- כי באו אלי בכיתה ג' והתלהבתי
- כי זו הדרך
- יש כאן הפרדה מלאה
- וכו'...

שלב ב'- מה זה תנועת אריאל?

נסביר לחניכים במה אנחנו שונים?

- בתנועה פועלים החניכים במסגרות נפרדות לבנים ולבנות גם בפעילות בסניפים וגם בפעילות תנועתית.
- התנועה חרתה על דגלה את ערך אמונת חכמים. במערך החינוכי של הסניף יש רב שתפקידו לענות על שאלות הלכתיות ורוחניות, הקשורות לחיים השוטפים של הסניף.
- התנועה שמה דגש בקיום התורה והמצוות בכל פרטי החיים. במסר זה פונה התנועה לחבריה ולחניכיה.

נ.ב.

אחד ההישגים הנובעים מהפרדה בין המינים, הוא ההצלחה של התנועה בפעילותם של הבנים. לרוב, כאשר המינים מעורבים, כוחם של הבנים אינו בא לידי ביטוי באופן ממצה.

שלב ג'- מטודה?

נביא לחניכים ממתק כל שהוא אך ניקח להם חלקים מהממתק (לדוג' קרמבו בלי עוגיה) נשאל את החניכים מה הם היו מעדיפים, את הממתק שלם או לא שלם כמו זה?

שלב ד'- משחק

נשחק עם החניכים את המשחק ”טלפון שבור”. מהלך המשחק- השבט יושב במעגל. מבקשים מחניך לבחור מילה ארוכה או משפט וולחוש שבואזן שכו. כך עוברת המילה עד שמגיעה לאחרון במעגל ואז בודקים אם הגיעה המילה הנכונה

שלב ה'- סיכום

התורה היא דרך ללא פשרות! אין כזה דבר בתורה חצי לעשות וחצי לא לעשות. כמו עם הממתק שרצינו את הממתק המושלם וכמו ב”טלפון שבור” כך גם בחיים וכך גם בתנועה! להגיע עם החניכים למסקנה: אנחנו בתנועת אריאל כי אנחנו רוצים חיים ותורה ללא פשרות!

חשוב להבהיר: גם בתנועת אריאל נהנים ומכייפים, אך בדרך לא חוטאים!

"ידור יקום והי ישר ליופי וחיים ועדנה בלי די ינק פטל שנים"

סניף אריאל פ"ת

הרחבה למדריך המשקיען ולשבטים הגדולים:

תנועת אריאל זו לא שנאת חינוס? / חברים מקשיבים

שאלה:

לאחרונה שומעים יותר על תנועת "אריאל" ורציתי לשאול אם התנועה הזאת בסדר או לא, מבחינה זו שהיא הוקמה לאחר תנועה אחרת-בני עקיבא" בקיצור: מה עדיף תנועה שגורמת קצת לשנאת חינוס או שהעניין של יותר נפרד, יותר חשוב? אשמח אם תענו לי על שאלתי. אני.

תשובה:

שלום לך.
בשאלתך התייחסת לשתי נקודות שונות. אחת – שאלת על עצם הקמת תנועה נוספת, תנועת "אריאל", לאחר שכבר קיימת תנועת "בני עקיבא". והשנייה – שאלת מה עדיף יותר, שנאת חינוס או יותר נפרד. ואענה לפי הסדר. האם שאלת שאלה זו גם על הקמת תנועת "מולדת" לאחר שתנועת "המפד"ל" הייתה קיימת? ודאי שלא, משום שניתן להבין שתנועת "מולדת" חרטה על דגלה עקרונות שלא מצאו את ביטויים ב"מפד"ל". "מולדת" בחרה במטרות שונות להגשמה ובדגשים שונים ועל כן נראה לנו מוצדק הצורך בהקמתה. כך גם יובן לנו הצורך בהקמת תנועת "אריאל" כשנבין שהיא מציבה דגל אחר, מטרותיה שונות. לידע כללי – תנועת "אריאל" הוקמה לפני 22 שנה כסניף "בני עקיבא" גבעת שאול, שחבריו ראו צורך לחרוג עקרונית מהנהוג בתנועת "בני עקיבא" ולקיים את הפעילות בסניף "יותר נפרד" (כדברייך), בנים ובנות בנפרד. "בני עקיבא" לא ראתה לכך מקום במסגרת התנועה, בזמן ובמצב בו הייתה, וסירבה לראותם כסניף מסניפיה. כך התחילה דרכה של התנועה כאשר דגלה הוא דגלה של "בני עקיבא", עם שינויים בדרך להגשמת היעדים. שינויים אלו עיצבו, בהמשך הדרך, דגל שונה משל "בני עקיבא", יעדים שונים, דגשים שונים ודרך שונה מדרכה של "בני עקיבא" על אף הדמיון בשאיפות הגדולות (חיזוק התורה, העם והארץ). כעת לכל חניך ולכל מדריך יש בחירה באיזו תנועה הוא יכול להתקדם ולקדם (או להתקדם ומתוך כך לקדם) בצורה הטובה ביותר, כל אחד על פי אופיו ושאיפותיו.

אך אפילו אם נניח שהדגל היה דומה מאד – האם זה בסדר להקים תנועה נוספת? השאלה טובה, והגמרא דנה בה – האם מותר לאדם להיכנס לאומנותו של חברו, כלומר: להקים מסגרת מתחרה, לדוגמא: לפתוח חנות נעליים ליד חנות נעליים קיימת, ובכך לקחת מלקוחותיה של החנות הראשונה. אך הגמרא שם מביאה ש"קנאת סופרים תרבה חכמה" ועל כן מותר ואף כדאי לבנות מסגרות נוספות ללימוד תורה על אף שקיימת כבר מסגרות ללימודה וכך יוכל כל אדם ללמוד ולהתקדם על פי רמתו ואופיו. נראה שהקמת תנועה נוספת העוסקת בתורה וחינוך דינה כעין זה.

כל אחד שיבחר את התנועה והדרך שבה יוכל להתקדם ולקדם (או להתקדם ומתוך כך לקדם) בצורה מקסימלית.

יהי רצון שנבנה, כל אחד בתנועתו ודרכו, חינוך טוב יותר, מקדם יותר ומממש יותר ונחזק את עיקרון התנועות לחיזוק זהותנו הלאומית ואחידתנו בארץ ישראל על בסיס תורתנו הקדושה ללא פשרות וויתורים!!

בברכת חברים ובציפייה לבנין אריאל,

הדסה, חברים מקשיבים

”ידור יקום וחי ישייר ליופי וחיים ועדנה בלי די יונק פטל שטים”

סניף אריאל פ"ת

בס"ד

”תורת חיים בעז!”

”פעולת מס 3”

מטרת הפעולה: נבין עם החניכים שהתורה נכנסת לנו בכל החיים והיא כמו ספר הוראות איך להתנהג ומתי?

מהלך הפעולה:

שלב א' - מחפשים מטמון

לפני הפעולה נטמין היטב, במקום נסתר בסניף, קופסה – בתוכה נשים ממתק או חטיף, ועליה נכתוב: ”מטמון”. נספר לחניכים כי במקום מוסתר מטמון – עליהם למצוא אותו. לא ניתן להם כל עזרה או הכוונה. יש להניח כי החניכים לא יצליחו למצוא את המטמון ויבקשו רמזים או כיוונים. בשלב ראשון ניתן להם הנחייה כללית, למשל: אל תחפשו אותו במקום גבוה (בהתחשב, כמובן, במקום שבו אכן החבאתנו אותו). אם ההדרכה הזו לא תסייע להם למצוא את המטמון והם יבקשו הדרכה נוספת, נתן הדרכה מדויקת יותר: חפשו בחלק זה של החדר. וכך הלאה, עד שיימצא המטמון.

לאחר שהחניכים יסיימו להנות מפרי עמלם – הממתק שמצאו, נשאל:

-מה היה קורה אילו המדריך לא היה נותן לנו הדרכות והכוונות כיצד למצוא את האוצר?

יש להניח כי הוא היה ממשיך להישאר במקום המסתור, מוטל כאבן שאין לה הופכין.

שלב ב' - סיפור

הרגע הגדול בחיים

ג'ון וג'ים עמדו נרגשים לבושים בחליפות החלל הצחורות. הם הביטו זה בעיניי זה מבעד לזוגית הקסדה מבט ממושך של שותפים למסע.

יום מיוחד היום. יום לו ציפו שנים. היום יעלו שניהם על החללית ”אודם 3” וימריאו אל על.

בני משפחותיהם הביטו בהם - אב, אישה, ילדים. כל אחד ניסה לחרות בזיכרונם את דמות אהובו, מתי שוב יפגשו? טכנאי מעבורת החלל סיימו את ההכנות האחרונות, בדקו את המנוע, שימנו את החיבורים ובחנו כל פרט ופרט במקומו. היום הם סיימו את תפקידם. לאחר מחקרים ארוכים של שנים, תצפיות על החלל, ניסויים רבים וגם כישלונות, והתוצר - מוכן ומזומן. הם שטפו את ידיהם משמן המכונות ולחצו את ידיהם של ג'ון וג'ים. הם מביטים שוב בבני משפחותיהם, ידידיהם ומכריהם, מנפנים לשלום מול מצלמות הוידאו של עיתונאי העולם ויוצאים לשליחות המסתורית ביותר - חקר החלל. הם מפנים את גבם ונכנסים פנימה, דלתות ננעלות, טיל השיגור כבר מוכן עוד דקות נותרו. ידיים מונפות לשלום, דמעות נוצצות בעיניים... אפשר ממש לשמוע את הלבבות הדופקים ברטט ולפתע פיצוץ אדיר חותך את הדממה כסכין והחללית נוסקת מעלה ותוך שניות ספורות הופכת לנקודה זעירה ההולכת ונעלמת.

הקהל מתחיל להתפזר, ושם למעלה ג'ון וג'ים מתחילים להתאושש מההלם הראשון. שניהם נצמדים לחלונות החללית ומנסים לעכל את סביבתם החדשה, חלקי עפר מעופפות באוויר גדולות וקטנות, כוכבים נראים קרובים מהרגיל. ג'ים הנווט מתבונן במפת השמיים התלויה מעל מערכת ההובלה של החללית, לפניו לוח ענק של כפתורים, חוטי חשמל וצג שמראה קווים עולים ויורדים כגלים.

לפתע... נשמעת אזעקה עולה ויורדת, אורות אדומים נדלקים ומהבהבים, החללית עוצרת במקומה ולא זזה. מה קרה? ג'ון

וג'ים מביטים זה בזה בבהלה - מה קרה? תקלה? מה עושים? אך לאף אחד מהם אין מושג מה לעשות. ג'ון וג'ים

מחפשים בקדחתנות אחר ספר הוראות, בכל מקום אפשרי, אך לשווא...

נשאל את החניכים:

- מה, לדעתם, חשים כעת ג'ים וג'ון?

-מה הם יכולים לעשות?

-מה היה חסר בתהליך השיגור?

”ידודר יקום וחי ישייר ליופי וחיים ועדנה בלי די יינק פטל שעים”

סניף אריאל פ"ת

יש להניח כי ג'ון וג'ים חשים חוסר אונים... אין הם יכולים לטפל בכלי כה מורכב ומשוכלל ללא הבנה כיצד הוא פעול ועובד. בתהליך השיגור חייב היה להיות ספר ההוראות!

שלב ג'- דיון

- נשאל את החניכים מה זה "תורת חיים בעז'?"
- המדריך יניח בכל פעם חפץ אחר במרכז המעגל החניכים יצטרכו, כל אחד בתורו, להגיד איך אפשר להשתמש בחפץ לחיי קדושה.

דוגמה: בקבוק מים

- אתן לחבר לשתות לפני.
- אברך לפני שאשתה.
- אקח אותו אתי לטיול, "ונשמרתם לנפשותיכם"

דוגמא נוספת: פלאפון

- בעת מצוקה יכול להציל חיים
- אפשר להגיד דבר תורה למישהו רחוק שאינו מצוי ליד ספר.
- אקח אותו אתי לטיול "ונשמרתם לנפשותיכם".
- אפשר לעזור מרחוק לחבר, לשמוע צרותיו.

שלב ד'-סיכום

- נגיע למסקנה עם החניכים ש"תורת חיים בעז'" זה לחיות את התורה יחד עם החיים.
- התורה היא דרך החיים שלנו היא מלווה אותנו בכל מקום והיא נכנסת לנו בכל תחומי החיים!
- איך אני יתלבש?
 - לאן אני ילך?
 - איך אני ידבר?
 - מה אני יעשה?

התורה אומרת לנו גם להנות וגם לחיות אך היא כמו ספר חוקים שנותן לנו את הכללים מה זה חיי תורה.

בלי התורה זה לא יהיה חיים!

"ידור יקום והו ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די יונק פטל שעים"

סניף אריאל פ"ת

בס"ד

"צניעות לכתחילה"

"פעולת מס 4"

מטרת הפעולה: נבין עם החניכים שהדרך היחידה להתמודד עם בעיית הצניעות היא לגדר את עצמנו ולחיות בהפרדה מלאה!

מהלך הפעולה:

שלב א' - פתיחה

נבקש מהחניכים להסביר מה כוונת המושג "צניעות". סביר להניח שהחניכים יסבירו וידברו על צניעות בלבד.

הקרא את הגדרת המושג "צניעות" מהמילון (אבן שושן):
עניו, שאינו גאה, נחבא אל הכלים. נוהג באופן מוסרי, בעל נימוס ודרך ארץ. מוסתר, כמוס. קטן, מצומצם.

שלב ב' - קטע

המראיית: אתה מרבה להשתמש בתמונות של נשים בפרסומות שלך, מדוע?

פרסומאי: המטרה שלי כפרסומאי היא "למכור" כמה שיותר את המוצר. כדי להביא את המוצר שאני מפרסם למודעות הציבור, אני רוצה שהציבור יקרא מודעה שאני מפרסם. תמונה של אשה יפה היא הדרך הבדוקה ביותר למשוך את תשומת ליבו של הקורא. את מבינה? יש לקורא צורך בסיסי להסתכל, אז הוא מחפש, וכשהוא נתקל בתמונה, הוא נעצר. אם התמונה גרמה לו להעצר ליד הפרסומת שלי - אני הצלחתי במשימתי.

המראיית: האם אין לך בעיה מוסרית עם זה? אתה הופך אותי מאשה, מאדם, לאובייקט מסחרי - ששווה כסף?

פרסומאי: אנחנו חיים בדור שהו המתירנות שולטת וזהו אחד הסממנים שלה, אני חייב להשתמש ב"גירויים"! "הגירויים" של הדור הקודם לא מתאימי לדורנו, נכון להיום, זהו הגירוי ש"עובד" על הקורא! זה נכון בעצם לכל התחומים. תראי, במאי שעושה סרט היום, אם הוא לא יכניס כמה קטעים ל צנועים האנשים לא יהנו מהסרט, ולא יבואו לראותו! הבמאי יודע לנצל היטב את החולשות של הצופה, כדי לגרום לו לצרוך את המוצר שהוא "מייצר..."

שלב ג' - סיפור

סיפור אמיתי!

"זו היתה שעת צהורים. סימתי כמה סידורים נחוצים בעיר, והתחלתי לצעוד חזרה בדרך לביתי. פסעתי בנחת לאורך הרחוב המרכזי בעיר, נהנה מהשמש החמימה של סוף האביב. הגעתי לתחנת אוטובוס שהיה אמור לקחת אותי לאזור מגורי, והתיישבתי על הספסל בהמתנה. סקרתי בעיניי את שאר העומדים בתחנה. ישבה גברת עם סלים גדושים במוצרי מזון, נראית כאילו היא חוזרת מהקנייה השבועית בשוק, זוג מבוגר בגיל העמידה, אישה צעירה עם תינוק בעגלה ועוד שני חיילים. כולם ממתינים, כמוני, לאוטובוס שיגיע. כעבור שתי דקות הגיעה לתחנה בחורה צעירה. לא אתר לכם אותה, אך אומר רק דבר אחד - כנראה צניעות לא הייתה בדיוק הצד החזק שלה. היא הייתה לא לבושה מאשר לבושה... היא נעמדה לצד התחנה, ממתינה גם היא לאוטובוס. הוצאתי מתיקי את העיתון והתחלתי לעיין בו. מזווית העין קלטתי פתאום דמות מתקרבת מרחוק, לבושה בשחור. חלפו עוד כמה שניות עד שאותו אדם התקרב לתחנה, וממבט קרוב הוא התגלה כחרדי, לבוש במעיל שחור ארוך וכובע, זקן שחור מעטר את פניו. הוא הגיע אל התחנה, העיף מבט אל העומדים שם ועיניו נתקלו בבחורה. הוא השפיל את מבטו וצעד שני צעדים לאחור. הוא ניגש אל מאחורי התחנה ונכנס אל חנות ירקות ופירות שהייתה שם. כנראה שהוא מעדיף להמתין שם לאוטובוס כדי לא להכשל במראות לא צנועים, חשבתי לעצמי, אך למרבה ההפתעה הוא יצא משם כעבור דקה אחת בלבד, אוזן בידו תפוח עץ גדול, אדום ומבריק הוא חזר אל התחנה ומכל העומדים שם ניגש דווקא אל הבחורה. הוא הושיט לה את התפוח ואמר לה "קחי זה בשבילך", "הבחורה הופתעה

”ידודר יקום והו ישיר ליופי וחיים ועדנה בלי די יונק פטל שעים”

סניף אריאל פ"ת

מאד, לא מבינה מה הוא רוצה ממנה. "בשבילי?" שאלה בתמיה
"למה?" מבטאת בזה את סימן השאלה שעמד במוחם של כל הנוכחים בתחנה, שהאזינו
דרוכים לדו שיח שהיתקים שם. האיש הרים את מבטו, הסתכל בעינה ואמר לה בחיוך:
"גם חווה לא ידעה שהיא לא לבושה עד שאכלה מהתפוח...." והלך.

שלב ד'- שאלה

נשאל את החניכים איך לפי דעתם ניתן להתמודד עם בעיית הצניעות?

שלב ה' - סיכום

לאחר שהסברנו לחניכים את בעיית הצניעות הקשה ואת המציאות היום נגיע עם החניכים למסקנה שכמו
שכתוב במשנה "אין אפטרופוס לעריות" - אין מי שיכול להגיד כי הוא חסין!

לכן, אנחנו עושים לעצמנו גדרים ועושים הפרדה מלאה! כי כך אלו חיי התורה!